

Roman Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury : (myśli - aforyzmy)

Palestra 17/10(190), 93-95

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(myśli — aforyzmy)*

VIII

Pomimo wielowiekowej pracy myśli, problem natury sprawiedliwości pozostaje dotychczas problemem nie rozwiązany, zagadnieniem spornym.

(PETRAZYCKI)

Sprawiedliwość jest to wolność każdego człowieka, ograniczona taką samą wolnością wszystkich innych ludzi.

(SPENCER)

Spośród wszystkich pojęć szacownych pojęcie sprawiedliwości jest chyba jednym z najważniejszych i najbardziej mglistych.

(PERELMAN)

Najważniejsze jest doprowadzić sędziego do tego, żeby zechciał spojrzeć na sprawę z naszego punktu widzenia. Oni także są tylko ludźmi, wzruszają ich te same rzeczy, które wzruszają innych. Paragrafy prawne podsuwają tylko sędziemu uzasadnienie, by zrobić to, co — jak mu się wydaje — chce zrobić z własnej woli.

(DARROW)

Sędziemu wobec zagadnień wyłaniających się w praktyce sądowej, uczonemu prawnikowi wobec zagadnień powstających w teorii — nie pozostaje nic innego jak szukać rozstrzygnięcia zgodnego z własnym ich pojmowaniem celu prawa.

(RADBRUCH)

Stan sądów i wojska najlepiej pozwala ocenić każdy ustrój państwowy.

(GOETHE)

Sędzia powinien być bardziej uczony niż pomysłowy, bardziej godny zaufania niż poklasku i bardziej rozważny niż ufny w swoje siły.

(BACON)

* Poprzednie zestawy „Myśli i aforyzmów” opublikowano w numerach od 2 do 7—8 „Palestry” z br.

Adwokat tym większą wagę powinien przywiązywać do udzielanych przez siebie rad i wygłaszanych przemówień, że nie ponosi za nie odpowiedzialności.

(CRESSON)

W stosunku do sądów adwokat powinien w sposób zdecydowany wykonywać kontrolę nad prawidłowością stosowania procedury, nad przestrzeganiem wolności osobistej i powinien stanowczo doprowadzić do wysłuchania tego, co uważa za ważne dla obrony.

(GARÇON)

Śmiać się można z pomysłu, żeby stanowiska sędziowskie obsadzać kobietami, jednakże siostry miłosierdzia przewyższają braci miłosierdzia.

(SCHOPENHAUER)

Głupiec słyszał, że w Hadesie są sprawiedliwe sądy. Więc kiedy miał sprawę w sądzie, powiesił się.

(HIEROKLES)

Nie ma tak złego człowieka, którego by nie można uczynić dobrym do czegoś. Mamy prawo uśmiercać, nawet dla przykładu, tylko tego, kogo niepodobna zachować bez niebezpieczeństwa.

(ROUSSEAU)

Niechże się od niego uczy naprzód obyczajów, a potem wymowy, bo wymowa bez obyczajów nie ma wartości.

(PLINIUS)

Styl, tak jak popelina, zbyt często osłania egzemę.

(CAMUS)

Elokwencja musi torować sobie nowe drogi, aby nie wzbudzić niesmaku wśród audytorium.

(APER, I w. naszej ery)

Prawodawcy tylko są winni, jeżeli stan obrońcy upada w swej godności. Pozostawili mu tylko drogę zysku, która tym bardziej staje się niebezpieczna, im mniej jej towarzyszy cześć i szacunek.

(OCHIMOWSKI, r. 1899)

Staraj się, aby podczas rozpraw sądowych słowa twe były łagodne, ale argumenty twarde.

(WILKINS)

Pytano go, czemu gubernatorzy roztaczają więcej przepychu niż sam król. „Tak samo — odpowiedział — aktorzy prowincjonalni bardziej szarżują niż paryscy”.

(CHAMFORT)

Mniej niemożliwym jest stworzyć świat niż go zrozumieć.

(FRANCE)

Dziś po południu byłem pierwszy raz na uprzywilejowanym polowaniu z nagonką, która z reguły wyszczuwa na jaw wszystko prócz rozumu — mianowicie na egzaminie prawniczym.

(HEBBEL)

Stan patronów obfituje w nieprzyjaciół, stoi on bowiem na środku takiego placu, gdzie dając jednemu obronę, tym samym nie może się podobać drugiemu.

(LUBICZ-CZERWIŃSKI, r. 1813)

Nie wolno adwokatowi być organem zemsty lub złośliwości strony, którą przedstawia.

(NIEMIROWSKI)

Wielką przyczyną rewolucji jest to, że konstytucje pozostają nie zmienione, gdy tymczasem narody się rozwijają.

(MACAULAY)

Adwokat, który robi z siebie błazna, skończy na tym, że wystawi na błazna swego mocodawcę.

(HARRIS)

Jeżeli chodzi o adwokatów, to prawie każdy z nich jest gotów iść z tobą do sądu i wydać ostatnią twoją złotówkę, żeby udowodnić, iż ma rację.

(„PRZEKRÓJ”)

Wybrał ROMAN ŁYCZYWEK